

Dante drukt zijn handen tegen zijn oren.

Hij stampt op de grond.

'STOP!' schreeuwt hij. **'STOP!'**

Hij wordt rood en geel en groen en paars.

En dan gebeurt het.

De tafel zucht, de vloer scheurt, de aarde splijt.

Dante grijpt oma bij de hand.

Ze zakken door de grond. Ze buitelen, roetsjen, tuimelen door de hitte van de aardbol naar een plek om af te koelen.

Als een fontein schieten ze uit de zee
en ze landen tussen twee ijsblokken.
Oma jammert. Ze is bang.
'Kom maar, oma,' troost Dante.
'Kom maar,' zeggen de Eskimo's.
Ze wrijven hun neuzen tegen oma's neus.

Oma wordt een beetje warmer vanbinnen.

Dante en oma stappen in een boot.

Dante roeit naar een vuur ver weg.

Het vuur knettert en knispert.
Een opperhoofd legt zijn hand op oma's hart.
‘Vertel maar,’ zegt hij.
En de indianen luisteren.
Naar oma's verdriet en pijn.
Ze wiegen zachtjes heen en weer.
De veren op hun hoofd wuiven.
Het opperhoofd geeft oma zijn vredespijp
en wijst naar de evenaar.
Dante en oma reizen verder.

